

Teollisuusunionismi

Kirj. William D. Haywood.

HYÖVAEN luokka on tänäpäivänä orjuudessa pääasiallisesti siksi, ettei se käsitä minkälaista elämää se elää ja mikäläisissä oloissa se tekee työtä. Muutamat harvat rikkaat omistavat maan ja tuotantokoneiston. Suuret joukot tekevät työtä, omistamatta mitään. Tämän melkein jokainen työläinen tietää. Mutta miksi asianlaita näin on? Kuinka kauan asiat ovat täten olleet? Kuinka kauan voidaan olettaa nykyisen järjestelmän tulevan säilymään? Ja mikä on tärkein kaikista: mitä tulevat työläiset tekemään itsensä auttamiseksi? Kun teemme tällaisia kysymyksiä, niin huomaamme, että hyvin muutama työläinen kykenee niihin vastaamaan. Vasta silloin kun työläiset kykenevät vastaamaan näihin kysymyksiin, voidaan sanoa ensimmäisen suuren askeleen parempaan päin tulleen otetuksi.

Vertaus saaresta.

Tehkäämme asia helpommaksi tajuta. Oletta-
kaamme, että kymmenen työlläistä, sensijaan että
jatkaisi työskentelyään Amerikan muiden työläisten
kanssa, menisi jollekin asumattomalle saarelle troo-
pillisessa vyöhykkeessä, tämä saari ollen kymmenen
neliömailin laajuinen. Siellä he eivät tarvitsisi ko-
vinkaan hyviä rakennuksia eikä vaatteita, eikä hei-
dän tarvitsisi kasata paljon muonavaroja talven
varalle. He kykenisivät hyvin vähäisellä työn-
teolla elättämään perheensä. Olettakaamme nyt,
että kun nämä kymmenen työlläistä astuisi mai-
hin, niin yksi heidän joukostaan astuisi esille ja
sanoisi:

”Tämä saari kuuluu minulle. Minulla on tässä
asiapaperi todisteeksi. Isoisäni isoisan isoisa sai
tämän asiapaperin Englannin kuninkaalta vuor-
na 1760. Kuningas ei tietystikään nähnyt tätä saarta
sen enempää kuin isoisäni isoisan isoisäkään. Mut-
ta minä olen isoisäni isoisan isoisan ainoa elossa
oleva jälkeläinen. Näin ollen kuuluu tämä saari
kokonaisuudessaan minulle. Laki myöntää minul-

le oikeuden menetellä sen kanssa niin kuin parhaak-
soni näen. Minä en nyt kuitenkaan aja teitä tie-
henne. Oikeastaan, minäkään en tule jäämään tän-
ne jos te poistutte. No niin, alkakaa nyt heti työ-
hön. Tulen perimään ainoastaan kolme neljättä-
osaa työnne tuloksista veroina. Se tahtoo sanoa,
että jos te tuotatte sata bushelia makeita perunoita,
niin pidätän minä itselleni seitsemänkymmentäviisi
bushelia ja jätän teille kaksikymmentäviisi.
Te tarvitsette saamanne osuuden, mutta minä en tule tar-
vitsemaan kaikkea. Minä tulen saamaan kaksikym-
mentäseitsemän kertaa niin paljon kuin yksikään
teistä. Tästä itselleni pidättämästäni määrästä käy-
tän 1-27 ja 26-27 lähetän Amerikkaan. Siellä se
tullaan myymään, ja rahalla ostetaan koneita mi-
nulle. Sitten kun koneet saapuvat tänne, ei tei-
dän tarvitse enää maksaa minulle veroa, mutta näi-
den uusien koneiden avulla kykenee jokainen teistä
sadan bushelin asemasta tuottamaan minulle tuhan-
nen. Sensijaan, että antaisin teille 25 bushelia,
kuten tein silloin kun te vuokrasitte maatani, an-
nan nyt teille 15 bushelia. Jos ette halua tällä teh-

“Yhteistoiminnassa on voimaa.”

lää työtä minulle, niin ei teidän ole pakko. Tulette siitä huolimatta olemaan edelleen tämän saaren vapaita kansalaisia. Ne jotka ovat tyytymättömiä viiteentoista busheliin, voivat lopettaa työnteonsa. Tuossa on meri. Voitte hypätä siihen. Yhdysvaltain kaupungeissa löytyy yllin kyllin työläisiä jotka ovat halukkaita tulemaan tänne ottamaan teidän paikkanne. Teen yhden teistä poliisiksi, joka tulee kapuloimaan ja sulkemaan vankilaan jälle jääpiä, jos käyvät tottelemattomiksi eivätkä noudata laatimiani lakeja. Tuotan tänne lakimiehen, joka opettaa teitä kunnioittamaan tätä minun kädessäni olevaa pyhää asiapaperia. Tämä asiapaperi on omaisuutemme ja vapauksiemme perus. Ensimmäinen edessämme oleva tehtävä nyt on palatsin rakentaminen minulle tuonne kukkulalle. Jos rakennustarpeita jää jällelle, niin voitte te rakentaa itsellenne hökkeleitä tänne rannalle.”

Nämä omaisuudettomat työläiset käsittävät pian asemansa. Jos heiltä puuttuisi kunnioitusta omaisuuden yksityisomistusta kohtaan, niin he yksinkertaisesti nauraisivat tälle asiapaperille ja sen pitäjälle. Ja sensijaan että alkaisivat työskentelemään yhden yksilön hyväksi, he ryhtyisivät tuottamaan itsensä hyväksi, pidättämällä kaikki työnsä tulokset, jättämättä saaren “omistajalle” enempää kuin sen osuuden minkä hän *työnteollaan* ansaitsee.

Yhdysvalloissa asiat toisin.

Pohjois-Amerikassa työväestö on jotakuinkin samassa asemassa kuin ne yhdeksän työläistä olisi ollut, jos he olisivat nurisematta alistuneet orjuuteen. Mutta mainitsemamme saari oli pieni, ja Pohjois-Amerika on suuri — saarella oli vain yhdeksän työläistä, Pohjois-Amerikassa kymmeniä miljoonia. Saarella löytyi ainoastaan yksi koinsyömä paperi, jolle saaren omistus perustui. Pohjois-Amerikassa löytyy suunnaton määrä lakeja, uusia ja vanhoja, joita on opetettu tarkoin kunnioittamaan ja noudattamaan. Nämä lait ovat vallassluokan poliittisten ja lainopillisten lakeijoiden laatimia. Ne ovat laaditut suoje-

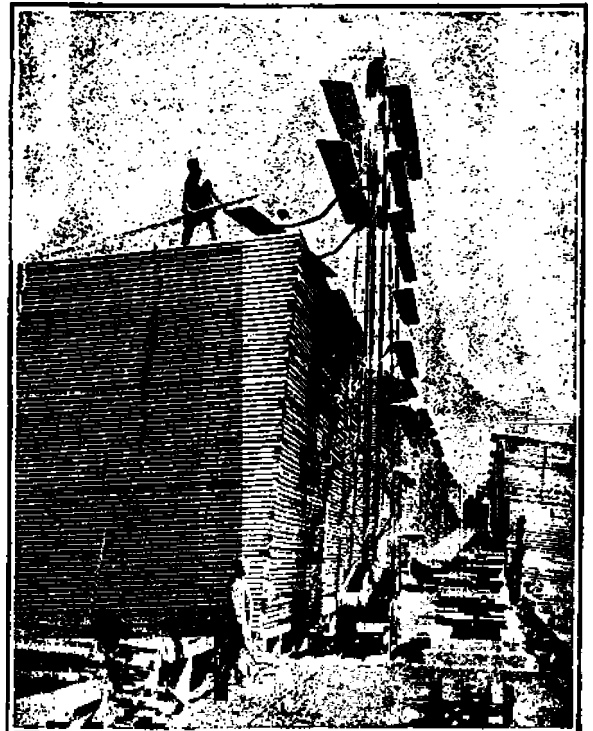
lemaan omaisuutta joka oli olemassa paljon ennen kun laki antoi siihen “oikeuden”. Siitä huolimatta kaikki kapitalistien esittämät väitteet oikeudesta perustuvat näille laeille. Niin pian kun työläiset päättävät lakata kunnioittamasta niitä, tai syrjäyttävät ne, lakkaa myös kapitalistien “oikeus” riistää työläisten töiden tuloksia.

Jos tämä näyttää kovin vaikealta ja suuremmoiselta kysymykseltä, niin johtuu se siitä, että Pohjois-Amerika käsittää äärettömän suuren maa-alan, jolla asustaa suuri määrä ihmisiä; samoin kuin on ottanut pitkän aikaa luoda tämän maan jättiläismäinen teollisuus ja sille perustuva monimutkainen liike- ja hallintokoneisto. Ensimmäiseksi on siis tutustuttava tähän jättiläismäiseen teollisuuskoneistoon.

Konekehitys.

Kuinka Yhdysvalloissa olevat kaivokset, tehtaat ja rautatiet ovat tulleet sellaisiksi kuin ne tänäpäivänä ovat?

Amerikassa oli kerran aika jolloin nuorukainen saattoi alkaa hankkimaan itselleen toimeentulon ilman että hänen olisi tarvinnut kerjätä työtä joltakin toiselta. Suutari omisti pikku verstaansa ja muutamia työkalunsa. Kun suutari tarvitsi muiden apua, niin laittoi hän heille vastapalkkiiksi

Kone lautatarhassa.

usia jalkineita tai korjasi vanhoja. Annettiin työtä työstä. Kuinka erilaista onkaan tänäpäivänä. Joissakin uusimmanaikaisissa kenkätehtaissa saatavat jalkinetyöläiset valmistaa kymmeniä pareja kenkiä päivässä, saaden kuitenkin palkkana vain yhden kenkäparin hinnan, useimmissa tapauksessa vähemmän. Puusepät ja muut rakennustyöläiset rakentavat rikkaille loistavia palatseja, mutta asuvat itse kurjissa vuokratasarmeissa, jotka ovat samojen omistamat kuin palatsitkin. Mitenkä asiat ovat menneet tällaiselle kannalle?

Käsityökaudesta konekauteen.

Mennyt historia sisältää paljon muutoksia ihmisten työtavoissa ja elämässä. Yhdeksännelätoista vuosisadalla tapahtui näitä muutoksia enemmän kuin yhdelläkään edellisellä vuosisadalla. Yhdysvalloissa tapahtui mainitun vuosisadan aikana enemmän muutoksia kuin missään muussa maassa. Vuonna 1790 käsitti Yhdysvaltain väkiluku 4,000,000, joka asusti kapella maakaistaleella Atlantin rannikolla. Sata vuotta myöhemmin oli väestö hajaantunut yli koko laajan mantereeseen. Tuona lyhyenä aikakautena muutettiin tämä laaja maa erämaasta farmeja, tehtaita ja rautateitä täynnä olevaksi maaksi. Yhdysvaltain suurten erämaiden raivaaminen vaati viime vuosisadan työväestöltä paljon enemmän kuin mitä tullaan vaatimaan heidän jälkeläisiltään, kahdenkymmenennen vuosisadan työväestöltä tämän maan takaisin valtaamisessa niiltä muutamilta kapitalisteilta jotka ovat sen anastaneet. Mutta viime vuosisadan työväestön olisi ollut mahdoton suorittaa suuria tekojaan ilman niitä uusia välineitä mitä viime vuosisata toi tullessaan. Tarkoitamme koneiden astumista näyttämölle; käsityön väistymistä konetuotannon tieltä. Tämä oli merkityksellisin kaikista maailman vallankumouksista. Meidän täytyy kertoa lyhyesti kuinka se tapahtui, sillä muuten ei voida ymmärtää teollisuusunionismia.

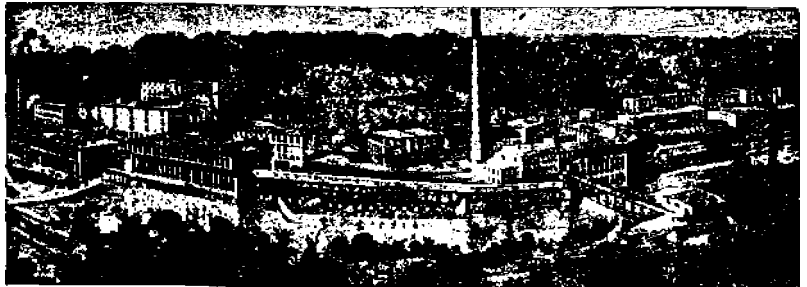
Kankaan kutominen.

Ennen vuotta 1800 kudottiin melkein kaikki kankaat kodeissa. Farmari omisti muutaman lampaan, keriten itse niiden villan. Farmarin vaimo ja tyttäret pesivät vilan, karttasivat ja kehräsivät sen, ja kutoivat siitä kangasta. Tästä kankaasta laitettiin sitten vaatteita koko perheelle. Tällöin ei annettu millekään kapitalistille suurta osuutta työn tuloksista vastineeksi oikeudesta tehdä työtä.

Kaksi konetta teki suuren muutoksen tällä tärkeällä alalla. Ensimmäinen oli kehruukone, joka keksittiin Englannissa vuonna 1764. Eräs Hargreaves niminen kutoja, joka ei osannut lukea eikä kirjoittaa, sai päähänsä ajatuksen ja vei ajatuksensa menestyksellisesti perille. Hänen keksintönsä oli yksi merkityksellisimpiä maailman historiassa, ja Hargreaves oli siis yksi kaikkien aikojen suurimpia henkilöitä. Mutta historioitsijat eivät ole lainanneet paljon huomiota työläisten teoille, vaikka työläiset ovat tehneet melkein kaiken mikä on ollut mistään merkityksestä maailmassa.

Hargreavesin konetta parannettiin ja kehitettiin, kunnes siitä lopulta tuli kerrassaan ihmeellinen. Ensimmäinen tehdas Yhdysvalloissa, jossa käytettiin puuvillakehruukoneita, rakennettiin Rhode Islandin valtiossa vuonna 1791, sitten pian useampia. Nämä tehtaat eivät ehkä olisi olleet kovinkaan menestyksellisiä Yhdysvalloissa, jos ei olisi keksitty toista konetta. Tämä oli Whitneyyn vuonna 1793 keksimä "cotton-gin." (Tämä kone poistaa puuvillakasvista siemenet ja muut tarpeettomat aineet, jättäen jällelle sen, mikä käytetään puuvillan valmistukseen.) Hargreaves ja melkein kaikki keksijät, oli köyhä, pienipalkkainen koulunopettaja. Hän kuoli köyhänä. Hänen keksimänsä "cotton-gin" teki mahdolliseksi alkaa kasvattaa puuvillaa kautta Yhdysvaltain etelävaltioiden. Tämä kone oli ehkä tärkein Yhdysvalloissa keksityistä koneista, sillä se säilytti kahlorjuuden pitkän ajan tässä maassa, saattaen täten aikaan sisällissodan. Nämä koneet tekivät puuvillan ja puuvillakankaat halpahintaisiksi. Kankaiden valmistus siirtyi kokonaisuudessaan kodeista tehtai-
siin.

Vuonna 1804 oli vasta neljä kangastehdasta käynnissä. Vuonna 1811 oli niitä jo 87, niissä ollen 80,000 kierutinta ja 4,000 työläistä. Vuonna 1815 oli kutomatehtaissa työskentelevien palkkatyöläisten lukumäärä jo 76,000. Tämän nopean kehityksen pääsyyinä oli vuoden 1812 sota Englannin kanssa, joka piti englantilaiset tuotteet poissa Yhdysvaltain markkinoilta.

Siitä saakka on tämä teollisuusala kasvanut ihmeteltävästi. Koneita on parannettu yhtä mittaa. Ensiksi täytyi jokaisen koneen ääressä olla yksi työlläinen. Nykyään kehrätään ja kudotaan puuvilla- ja villakankaat melkein automaattisesti. Joissakin tapauksissa hoitavat työlläiset nykyään kahdetoista konetta kukin, näiden koneiden nopeus on paljon suurempi kuin ensimmäisten, kukin kone valmistaa satoja jaardeja kangasta päivässä.

Koneiden astuminen näyttämölle tarjosi kapitalisteille monta etuisuutta. Mainittujen etuisuuksien lisäksi teki kone mahdolliseksi naisten ja lasten riistämisen entistä moninkertaisemmasta määrästä. Kutoma-alalla on naisten ja lasten häikäilemätön riistämisen rehoittanut räikeämmin kuin millään muulla alalla. Miksi ei käytä heitä, kun he kerran kykenevät hoitamaan herkkä-*”tunteisia”* koneita. Naisten ja lasten ottaminen työhön merkitsee alhaisia palkkoja ja korkeita voittoja. Missä palkat ovat alhaiset ja voitot korkeat, siellä on kapitalistilla taivas ja työlläisillä helvetti. Missä naisia ja lapsia on huomattavammin käytetty työssä, siellä on työpäivä myös tavallisesti aina ollut pitempi. Kymmentuntinen työpäivä on ollut yleinen Pohjoisen kutomoissa, ja kaksitoistatuntinen Etelän. Etelän kutomoissa raataa tälläkin kertaa kymmeniä tuhansia pienen pieniä lapsukaisia, moni ollen alle kahdeksan ikävuoden. Joissakin tapauksissa ovat palkat niin alhaiset, että tehtaillijat saavat yhdessä vuodessa enemmän voittoa kuin koko tehdas on tullut maksamaan.

Koneilla valmistetaan nykyään monenlaisia kankaita. Työlläiset valmistavat silkkiä ja hienoja villakankaita joutilaille riistäjilleen. Itselleen ostavat he, pienillä palkkarahoillaan, lumpuista tehtyjä vaatteita.

Työlläiset ovat keksineet melkein kaikki koneet. Työlläiset kasvattavat villan ja puuvillan. Työlläiset ovat valmistaneet kankaat. Mutta joutilaat kapitalistit omistavat koneet. Tässä syy työväestön nykyiseen olotilaan.

Yleisesti puhuen, ihmiset eivät tee työtä enempää kuin heidän on pakko tehdä. Köyhien täytyy tehdä työtä tai nähdä nälkää. Siksi heillä onkin aina niin kiire! Mutta koneiden ylöspito tulee halvemmaksi kuin ihmisten. Siksi kapitalistit ovat ottaneet käytäntöön niin paljon koneita. Koneita ei tarvitse ruokkia eikä vaatettaa. Eikä koneiden valmistaminen tule maksamaan niin paljon kuin tulee lasten kasvattaminen. Konekaudella voi siis kapitalisti maksaa työlläisilleen juuri sen verran, että

”Teroitusta” tarvitseva pää.

nämä pysyvät hengissä. Alhaiset palkat pakottaavat työlläisvanhemmat viemään lapsensa tehtaaseen. Usein on sillä tavalla, että lapset saavat työtä, kun vanhemmat ovat pakotetut olemaan joutilaina. Se saa työn joka tekee sen halvimmalla!

Halpapalkkainen työvoima haluttua.

Suurempi osa tämän maan työlläisistä tänäpäivänä työskentelee koneiden ääressä. Se tahtoo sanoa, että he panevat koneet käyntiin, syöttävät raaka-ainetta ja vievät pois valmiit tuotteet. Ensimmäiset koneet kävivät käsivoimalla. Ihmistyövoima on vanhin ja enimmäin käytännössä ollut voimamuoto. Työnantajalle tämä voimamuoto on suhteellisesti kallista, sillä hän joutuu luovuttamaan niin suuren osuuden takaisin työlläiselle palkan muodossa. Useanlaisia voimamuotoja on kehitetty ottamaan ihmisen paikan. Ensin alettiin kesyttää eläimiä ja tehdä niistä juhtia. Myöhemmin on alettu käyttää juoksevaa vettä, tuulta, höyryä, sähköä, kaasua, öljyä y. m. Kaikki nämä voimamuodot ovat olleet äärettömän suuresta merkityksestä teollisuuden kehitykselle. Ilman ensimmäistä ei olisi ehkä viimeistä. Jos eläimiä ei olisi alettu käyttää maalla, ja purjealuksia merellä, niin tuskin ihmiskunta olisi nykyiselle kehityksasteelleen päässyt.

Höyry tuli käytäntöön melkein samaan aikaan kun kangasta alettiin valmistaa koneilla. Höyryä alettiin pian käyttää tällä samoin kuin muilla aloilla,

joita kehittyi nopeasti yksi toisensa perästä. Yhdeksästoista vuosisata oli höyrykoneen vuosisata. Englannissa höyrykoneita käytettiin kutomateollisuudessa jo niin aikaiseen kuin vuonna 1779. Jo sitäkin ennen käytettiin höyrykoneita veden pumppuamiseen ja hiilen nostamiseen ylös kaivoksista. Höyrykoneen näyttämölle astuminen teki hiilen tuottamisen paljon halvemmaksi. Hiilen halpeneminen taas vuorostaan halvensi raudan tuotokustannuksia. Halvempi rauta teki höyry- sekä muut koneet halvemmiksi. Täten yksi teollisuus auttoi toista.

Höyrylaiva ja -veturi.

Yhdysvalloissa valmistettiin ensimmäinen höyrylaiva vuonna 1785, mutta se tuli käytäntöön vasta sen jälkeen kun Fulton oli Hudson-joella tehnyt ensimmäisen matkansa höyrylaivalla vuonna 1807. Lukuisat mainiot virrat ja putoukset olivat syynä siihen, ettei paikallaan oleva höyrykone tullut Yhdysvalloissa yleisesti käytäntöön yhtä nopeasti kuin Englannissa.

Vuonna 1829 ensimmäinen veturi asetettiin liikkeelle Yhdysvalloissa. Vuonna 1830 oli tässä maassa ainoastaan 23 mailia rautatietä; v. 1840 1,800 mailia; v. 1850 7,000 mailia; v. 1860 30,000 mailia; v. 1870 72,000 mailia. Nykyään on Yhdysvalloissa lähes 300,000 mailia rautatietä.

Niin kauan kun koneita täytyi käyttää käsi-, hevos- tai vesivoimalla, olivat tehtaat pieniä ja niiden tuottokyky pieni. Näitä tehtaita ei voinut olla monta yhdessä paikassa vaikka olisi ollut riittävästi vesivoimaakin saatavissa, sillä kuljetuskustannukset olisivat nousseet liian korkeiksi. Pieniä tehtaita oli siis hajallaan missä vaan oli vesivoimaa käytettävänä ja markkinapaikkoja lähitienoilla. Vaikka senaikaiset kapitalistit olisivat olleet kuinka nerokkaita hyvänsä, niin he eivät voineet

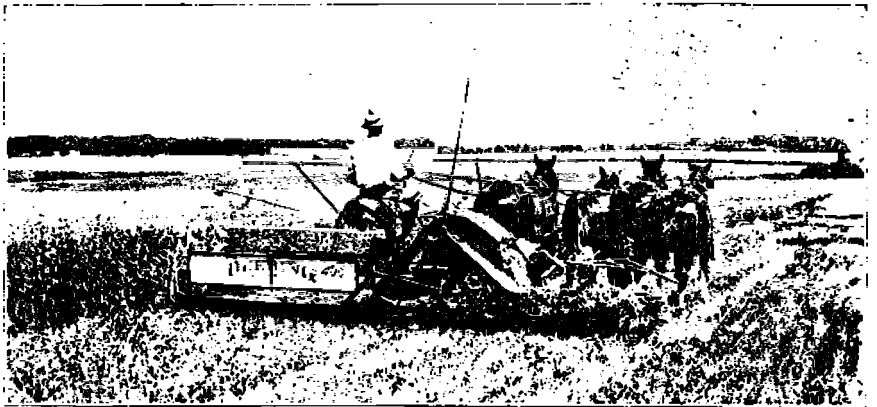
mennä vallitsevia oloja edemmäksi. Koko kansakunta meni eteenpäin yhdessä, kaikkien paitsi loiseläjäin avustaessa tässä eteenpäin menossa. Suuret keksijät luonnollisesti saivat aikaan enimmän. Vaikka onhan tunnettu asia, että useampi yritti yhtäaikaan kehittää ja valmistaa samanluontoista keksintöä; keksijä onnistui vasta sitten kun hän itse ja moni muu oli tehnyt lukuisia epäonnistuneita yrityksiä.

Täten ovat voimakoneet kehittyneet sellaisiksi kuin ne tänäpäivänä edessämme ovat. Tämänpäiväisen Amerikan ja vuoden 1776:n Amerikan välinen eroavaisuus on sama kuin on härkäparin, joka liikuttaa yhtä tonnia, ja suuren lokomotiivin, joka liikuttaa 25,000 tonnia, välinen eroavaisuus. Vaikka ei oteta ollenkaan lukuun härkäparin ja lokomotiivin välistä kulkunopeuseroavaisuutta, niin vastaa yksi tällainen veturi 50,000 härkää.

Samaan aikaan ovat paikallaan seisova höyrykone ja sähködynamo tehtaissa kehittyneet suhteellisesti yhtä paljon kuin liikennealakin. Uudenaikaisilla koneilla työtä tekevä työläinen saa aikaan yhtä paljon kuin sata, viisisataa ja vieläpä viisittuhattakin koneitta työskentelevää työläistä. Silti nämä työläiset uudemmanaikaisimpain koneiden ääressä työskentelevät kiihkeämmin kuin koskaan. Joka ei kykene kilpallemaan näiden nopeiden koneiden kanssa, hän joutuu pois työstä.

Koneet maanviljelyksessä.

Maanviljelyksessä ovat koneet ottaneet käsityövälineiden paikan melkein yhtä suuressa määrässä kuin tehdasteollisuudessaakin. Suurempi osa työstä maanviljelysalalla suoritetaan nykyään jonkunlaisilla koneilla. Viime vuosisadan toisen neljänneksen aikana tapahtui tämän maan maanviljelysalalla merkityksellinen tapaus. McCormick niminen farmari-poika Virginian valtiossa keksi koneellisen elonleikkaajan. Tämä keksintö teki mahdolliseksi Keskilän-

nen valtioille muodostua maailman suurimmaksi viljankasvatusalueeksi. Halpa ruoka merkitsi halpaa työvoimaa kaupungeissa. Tämän nojalla kykenivät yhdysvaltalaiset kapitalistit kilpallemaan muiden maiden kapitalistien kanssa maailman tavaramarkkinoilla.

Pitkän aikaa, aina vuoteen 1900, sata ja kaksisataa eekkeriä omistavat farmarit kykenivät

käyttämään hyväkseen keksittyjä koneita. Heidän lapsensa voivat auttaa koneiden käyttämisessä, ja niin jäivät voitot kotiin. He palkkasivat yhden tai pari renklä, ja muutaman ylimääräisen työläisen kaikkein kiireellisimpinä vuodenaikoina. Mutta konekehitys ei mahdu enään vanhan maanviljelysjärjestelmän puitteisiin. Nyt on käytännössä väkiauura, ja väkiauraa vetää traktori. Vilja leikataan, korjataan ja puidaan suurilla koneilla, joita pikkufarmari ei kykene saamaan, ja vaikka hän kykenisi ne saamaankin itselleen, niin ei hän kykenisi käyttämään niitä edullisesti.

Maanviljelyskin käy tieteelliseksi. Mikään ei saa jäädä sattuman varaan. Kaikkea täytyy tutkia tarkoin: maan laatua, siemeniä, karjaa y. m. Yhden ihmisen on mahdoton oppia tietämään kaikkea mitä tällä nopeasti muuttuvalla alalla täytyy tietää. Kullakin haaralla on erikoistuntijansa. Näin ollen käyvät suuret farmit välttämättömiksi, joilla työ voidaan specialisoida ja uusimman aikaiset koneet ottaa käytäntöön. Tämä merkitsee, että jonkun ajan kuluttua ainoastaan suuryhtiöt kykenevät saamaan voittoa maanviljelyksestä. Farmi on ollut viimeinen paikka missä pienellä pääomalla varustettu henkilö on voinut päästä alkuun, ruveta omaksi määrääjäksi, ja saada joskus hyvänkin toimeentulon. Mutta pian tämä käy mahdottomaksi. Oikeastaan se on jo mahdotonta monessa valtiossa.

Kaivosteollisuus.

Ennen höyrykoneen aikakautta oli kivihiihi vähäisestä merkityksestä. Tällä kertaa hiilikaivosteollisuus on yksi tärkeimmistä. Hiiltä ei ainoastaan käytetä höyryn synnyttämisessä, vaan se on myöskin pääasiallinen lämmitysaine kodeissa. Se on välttämätöntä raudan valmistuksessa, jossa sitä käytetään koksien muodossa. Yhdysvalloissa kaivetaan tällä kertaa enemmän kivihiihiä kuin missään muualla.

Sata vuotta sitten, kun hiilen kaivaminen alkoi tässä maassa, voi kuka hyvänsä farmari, joka löysi maaltaan hiilisuonen, avata kaivoksen ja alkaa myydä hiiltä. Tänäpäivänä hiilenkaivajat työskentelevät suurille trusteille. He käyttävät koneita ja muita kalliita välineitä, jotka tulevat nopeasti lisääntyvässä määrässä käytäntöön.

Trustit hallitsevat koko tätä teollisuusalaa; ja ne hallitsevat myöskin markkinoita. Jos joku yksityinen voisi alkaa kaivoksen, niin ei hän voisi myydä paljon hiiltä, jos ei alistu hiiliyhtymän ehtoihin. Hän ei voi saada hiiltään markkinoille, sillä

rautatieyhtiöt omistavat suurimman osan hiilialueista tässä maassa.

Metallikaivosala on ehkä vielä täydellisemmin suuryhtiöiden kontrollin alaisuudessa. Kun kulta ensin löydettiin Californiassa, niin voi työläinen, jos hän onnistui löytämään kultaa, alkaa pesemään sitä. Mutta tämä menettelytapa on syrjäytetty. Kulta irroitetaan nyt pääasiallisesti kaivannoista, joissa täytyy käyttää kallishintaisia koneita.

Kaikki suuret kuparikaivokset Montanassa ovat Standard öljy-yhtiön omistamat. Jos joku köyhä, pitkäaikaisen etsimisen jälkeen, sattuisikin löytämään mineraalisuonen, niin hän ei voi ruveta kehittämään sitä ilman suurta pääomaa. Jos hän kieltäytyy myymästä sitä pienellä summalla, niin joku suuryhtiö keplottelee sen tavalla tai toisella häneltä pois.

Raudan ja teräksen valmistaminen.

Tämä ala antaa meille yhden parhaimmista esimerkeistä teollisuuden edistyksistä. Sata vuotta sitten tätä alaa hoidettiin samalla tavalla kuin mitä hyvänsä muuta pikkuliikettä. Yksi henkilö omisti kaivoksen, ja toinen poltti puuhiiltä farmillaan. Nämä kaksi myivät tuotteensa kolmannelle, joka omisti ahjon jossa valmistii rautaa. Tämä takorauta myytiin sitten neljännelle, joka kehitti sitä edelleen. Sitten joutui se miehelle, joka valmistii sen sepän käytettäväksi.

Jokaista prosessia varten on nyt olemassa hyviä koneita. Näiden koneiden avulla on terästeollisuus kasvanut suunnattomasti. Se on muodostunut jät-

Pikkukuryttelijän kohtalo.

tiläismäiseksi. Joitakin vuosia sitten oli terästeolisuudessa vielä huomattava määrä kallispalkkaisia työläisiä. Silloin vaadittiin työläiseltä voimaa ja taitoa teräksen käsittelyssä ja valmistuksessa. Mutta keksityt koneet ovat syrjäyttäneet tämän entisen terästyöläisen niine yksinkertaisine työvälineineen joita hän käytti. Nyt pannaan rautamulta menemään tehtaan yhdestä päästä sisälle, ja valmiit tuotteet tulevat ulos toisesta päästä. Ei kannata enään ajatellakaan alkaa teräksen valmistamiseen muutaman sadan tai tuhannen dollarin pääomalla.

Terästrusti omistaa nyt kaivannot ja rautateitä ja laivoja rautamullan ja valmiin raudan ja teräksen kuljettamista varten, samoin kuin tehtaat ja sulatot. Trustin laitoksissa valmistetaan 60—70 prosenttia Yhdysvalloissa valmistetusta raudasta ja teräksestä. Tämä trusti kykenisi vuoden sisällä poistamaan näyttämöltä kaikki kilpailijansa, jos se katsoisi sellaisen teon viisaaksi.

Tästä lyhyestäkin katsauksesta olemme tulleet näkemään, että pientuottajan aika on ohitse Yhdysvalloissa. Järkevät ihmiset suorittavat tai suorittavat aina työnsä kaikkein helpoimmalla tavalla. Halvimmat tuotantokustannukset takaavat tehtailijalle säilymisen. Muut häviävät. Ne jotka pitävät puolensa ja säilyvät uudenaikaisessa liike-elämässä ovat suurten pääomien omistajia, jotka kykenevät ostamaan uusimmanlaisia koneita ja välineitä, ja palkkaamaan palvelukseensa parhaimmat asiantuntijat.

Koneet tulevat pysymään.

Kun ensimmäiset koneet keksittiin, niin olivat jotkut työläiset niin typeriä, että yrittivät hävittää niitä. He näkivät koneiden ottavan heidän paikkansa, joka tulisi olemaan heille vahingoksi. Työläiset eivät silloin käsittäneet, että he voisivat liittyä yhteen ja lyhentää työpäivää siinä määrässä kuin on tarpeellista jotta kaikilla olisi työtä, ja sitten ottaa koneet työläisten haltuun ja käyttää niitä omaksi hyväkseen. He näkivät koneiden olevan heille vahingoksi sillä kertaa. Mutta työläiset, järjestyneet sen enempää kuin järjestymättömätäkään, eivät kykene menestyksellisesti taistelemaan konekehitystä vastaan. Työläisten täytyy hyväksyä koneet ja oppia käyttämään niitä hyväkseen.

Koneet ovat ottaneet lasinpuhaltajain, putkittajain, nikkarien y. m. työläisten paikat suuressa määrässä. Kävisi liian pitkäksi luetella kaikkia niitä työaloja joilla koneet ovat lyhyen ajan sisällä syrjäyttäneet paljon työläisiä. Kone on tehnyt sitä jokaisella alalla suuremmissa tai pienemmissä mää-

rässä. Eikä tämä prosessi lakkaa. Päinvastoin, se tulee menemään eteenpäin entistä nopeammalla vauhdilla. Työttömäin armeija tulee käymään suuremmaksi ja suuremmaksi. Työttömyyskausia tulee olemaan entistä useammin ja ne tulevat kestäämään entistä kauemmin. Nyt jo on jokaisessa korkeammalle kehittyneessä kapitalistisessa maassa huomattavan suuri vakinainen työttömäin armeija.

Mitä enemmän koneet valtaavat alaa, sitä enemmän aletaan niiden ääressä käyttää nais- ja lapsityövoimaa. Nyt jo Yhdysvalloissa löytyy viitisen miljoonaa lapsityöläistä ja kahdeksisen miljoonaa naistyöläistä, jotka raatavat nälkäpalkalla. Työmaalla ei ole ritarillisuutta. Kapitalismi poistaa sukupuolieroavaisuuden, samoin kuin se poistaa paljon muita eroavaisuuksia ja rajoituksia, joita on vuosisatoja pidetty pyhinä ja rikkomattomina. Kapitalismi alistaa miehen ja naisen samalle asteelle. Heistä tulee yhdenvertaisia orjuudessa.

Antaa koneiden suorittaa työn.

Yksi surkuteltavimpia piirteitä työläisten keskuudessa on se, että he eivät pidä itseään onnellisina jos eivät saa aina tehdä kovin työtä. Sensijaan että antaisi koneiden suorittaa työn edestään, moni työläinen haluaisi suorittaa sen itse. Tämä ajatuskanta on peroisin niiltä ajoilta, jolloin löytyi verrattain vähän loiseläjiä, jolloin melkein kaikkien ihmisten, niin miesten kuin naistenkin, täytyi tehdä jatkuvasti työtä, pitkiä päiviä, tullakseen toimeen. Työnhalu on tullut juurrutetuksi syvälle työläisiin, että monen on vieläkin vaikea päästä eroon siitä tavasta, vaikkei enään tarvittaisi läheskään niin paljon työtä kuin ennen.

Koneet ovat osoittautuneet työläisten orjuuttajiksi, mutta ne ovat samalla myöskin työläisten pelastajia. Ennen koneiden tuloa näyttämölle olivat työläiset käsityövälineiden orjia. Silloin täytyi tehdä työtä tai nähdä nälkää. Tämä seikka pitää edelleenkin paikkansa, mutta vain siitä syystä, että työläiset eivät ole vielä osanneet suhtautua koneisiin ja konekauteen sillä tavalla kuin olisi ollut heille eduksi. Työläiset eivät ole enään luonnon orjia, vaan koneiden omistajien orjia. Teollisuusunionismi on muodostunut työläisten pelastamiseksi tästä asemasta.

(Kolmas osa tätä opettavaista kirjoitussarjaa tulee olemaan helmikuun numerossa. Jos et ollut tilaisuudessa saamaan luettavaksesi tämän kirjoitussarjan ensimmäistä osaa, joka oli joulukuun numerossa, niin voit sen saada 25 sentillä. Tilaamalla julkaisun vuodeksi, saa sen säännöllisimmin.)